

København, den 29. oktober 2018

Sagsnr. 2018 - 1447/HCH
3. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] klaget over advokat [B], [bynavn].

Klagens tema:

Advokat [A] har klaget over, at advokat [B], har indgivet en grundløs editionsbegæring til retten uden at orientere herom og uden at sende kopi af begæringen.

Advokat [A] har desuden klaget over, at advokat [B] også efter indgivelse af klagen til Advokatnævnet har tilsidesat god advokatskik ved at undlade at orientere om en e-mail, som advokat [B] fremsendte til retten, da editionspålægget var opfyldt.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 29. maj 2018 og udvidet den 1. august 2018.

Sagsfremstilling:

[Anpartsselskab X] blev ved dekret af 22. februar 2016 taget under konkursbehandling, og advokat [A] blev udpeget som kurator.

[Anpartsselskab X] var lejer af ejendommen [adresse], som var ejet af [x], der ligeledes var ejer af og direktør i [anpartsselskab X]. Efterfølgende blev ejendommen købt af [anpartsselskab Y].

Konkursbehandlingen af [anpartsselskab X] under konkurs blev afsluttet den 12. august 2016 i medfør af konkurslovens § 143.

Advokat [B] indgav den 12. maj 2016 på vegne af [anpartsselskab Y] stævning mod [anpartsselskab X] under konkurs ved kurator advokat [A] og mod en medsagsøgt med påstand om, at de sagsøgte skulle tilpligtes at anerkende, at lejemålet vedrørende [adresse] ikke var afstået til den medsagsøgte.

I stævningen opfordrede advokat [B] som provokation til, at [anpartsselskab X] under konkurs ved kurator advokat [A] fremlagde bankkontoudskrifter samt bogholderi for perioden fra 1. januar 2014 og frem til konkursen som dokumentation for lejens størrelse. Provokationen blev ikke besvaret.

Retten afsagde udeblivelsesdom den 3. august 2016, men [anpartsselskab X]' medsagsøgte anmodede om genoptagelse, hvorefter sagen blev genoptaget, og den medsagsøgte blev frifundet i byretten.

[Anpartsselskab Y] ankede sagen til landsretten.

Ved e-mail af 2. marts 2017 til [advokat C] fra advokat [A]' kontor bad advokat [B] til brug for ankesagen om at få fremsendt udskrifter el.lign. vedrørende [anpartsselskab X]' bankkonti med henblik på at se, hvad selskabet havde betalt i husleje i 2014.

I e-mail af 3. marts 2017 skrev advokat [B] desuden bl.a. følgende:

”Jeg kan forstå at i også har konkursboet efter [X].

I udskrift fra kontoen i [bank][...] eller en erklæring fra Kurator om hvilke lejebetaling der er tilgået kontoen, vil også være en stor hjælp.

Det kan til din orientering oplyses, at min klient har anmeldt [X] til politiet, for at have udarbejdet en tilbagedateret lejekontrakt.”

Senere den 3. marts 2017 meddelte advokat [C], at sagen var på fjernarkiv, og advokat [B] spurgte herefter, hvad det ville koste, at få sagen hentet frem. Senere den 3. marts 2017 skrev [advokat C] bl.a. følgende til advokat [B]:

”Det kan vi ikke lave en fast pris på, da jeg ikke kender denne del af sagen, og jeg ikke helt ved, hvor i sagens akter, at jeg skal lede.

Vi er derudover hellere fri for at arbejde med at genfinde materialet, da vi i øvrigt ikke kan se, at vi er forpligtede hertil i en sag, som vi ikke er part i.”

Advokat [B] indgav ved e-mail af 16. februar 2018 kl. 9.11 til Østre Landsret en editionsbegæring, hvoraf følgende bl.a. fremgik:

”Med henvisning til [Z] skrivelse til retten, skal jeg herved fremsætte en editionsbegæring mod [anpartsselskab X] U/konkurs cvr. nr. [nummer] Kurator [A] hos [advokatfirma A] cvr [nummer].

’[Anpartsselskab X] U/konkurs cvr.nr. [nummer] v/Kurator [A] hos [advokatfirma A] cvr. [nummer] [adresse], pålægges, at udlevere et specificeret regnskab samt kontospecifikationer med tilhørende bilag vedr. lejebetalinger for selskabet [anpartsselskab X] U/konkurs cvr.nr. [nummer] for 2014 med tilhørende bilag.’

Editionsbegæringen følger et fornuftigt og rimeligt formål, [...] Jeg har været i kontakt med Kurator [advokat A], der dog ikke har ønsket at udlevere disse.”

Ved en anden e-mail af 16. februar 2018 kl. 9.11 fremsendte advokat [B] editionsbegæringen til advokatfuldmægtig [U], der repræsenterede modparten i landsretssagen.

Advokatfuldmægtig [U] rettede ved e-mail af 21. februar 2018 henvendelse til advokat [A]’s kontor med spørgsmål om bl.a. materialet omfattet af editionsbegæringen.

Advokat [A] svarede ved e-mail samme dag bl.a., at konkursboet efter [anpartsselskab X] var afsluttet omkring 2 år tidligere, og at han ikke erindrede henvendelser fra advokat [B]. Advokat [A] skrev desuden bl.a. følgende:

”Det kan mere end undre, at advokat [B] søger et afsluttet konkursbo og undertegnede inddraget i en åbenbart verserende sag for Østre Landsret uden enten forudgående henvendelse til undertegnede og i det mindste efter de advokatetiske regler meddeler mig en samtidig orientering af sin henvendelse til Østre Landsret.

Jeg forudsætter, at hans henvendelse til Østre Landsret du har fremsendt er indgivet. Har du en kopi af hans følgemail til Landsretten. Samtidig tager du vel affære i forhold til hans alvorlige misinformation af Landsretten?”

Advokatfuldmægtig [U] skrev i efterfølgende e-mail af 21. februar 2018 til advokat [A], at editionsbegæringen var sendt til landsretten den 16. februar 2018, og advokat [A] fik samtidig følgeskrivelsen fremsendt.

Østre Landsret afsagde den 9. maj 2018 kendelse, hvorved [anpartsselskab X] under konkurs ved kurator advokat [A] blev pålagt at udlevere kontospecifikationer med tilhørende bilag vedrørende lejebetalinger for 2014 angående lejemålet [adresse]. Fristen for udlevering blev sat til den 31. maj 2018

Ved e-mail af 29. maj 2018 til Østre Landsret fremsendte advokat [A] det materiale, der havde kunnet fremfindes, herunder lejeaftale af 26. januar 2016 som det fremgik, at konkursboet ikke havde fundet anledning til at anse for ”fabrikeret” som påstået af [anpartsselskab y].

Ved e-mail af 30. maj 2018 til retten skrev advokat [B], at han kunne konstatere, at det konkursramte selskab havde smidt bogføring og bilag for 2014 væk, hvorfor der ikke var fremkommet nye oplysninger i forbindelse med editionen. Advokat [B] bad på den baggrund om, at der blev iværksat syn og skøn. Advokat [B] sendte e-mailen cc. til advokatfuldmægtig [U]s kontor, men advokat [A] blev ikke orienteret.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har påstået, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at indgive editionsbegæringen, som ikke var et nødvendigt retsskridt, og ved ikke at oplyse om begæringen i overensstemmelse med de kontradiktoriske principper.

Advokat [A] har til støtte herfor bl.a. henvist til, at [anpartsselskab X] under konkurs ved kurator advokat [A] på intet tidspunkt afviste at medvirke til at fremkomme med de ønskede oplysninger, at advokat [B] aldrig besvarede e-mailen af 3. marts 2017, og at det ikke var et nødvendigt retsskridt, når der efter næsten 1 år uden varsel og uden samtidig orientering blev indgivet editionsbegæring med henvisning til, at kurator ikke havde ønsket at udlevere oplysningerne.

Advokat [A] har desuden henvist til, at advokat [B] med indgivelse af editionsbegæringen indledte et indenretligt skridt, og til at advokat [A] først fik kendskab til begæringen ved e-mailen af 21. februar 2018 fra advokat [B]s modpart. Det må endvidere anses for en særdeles skærpende omstændighed, at det fremgik af begæringen, at advokat [A] ikke havde ønsket at udlevere det efterlyste materiale.

Advokat [A] har desuden påstået, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at orientere om e-mailen af 30. maj 2018 til retten, hvori advokat [B] bl.a. anførte, at det konkursramte selskab havde smidt bogføring og bilag for 2014 væk. Advokat [A] har anført, at han først blev bekendt med denne e-mail efterfølgende fra advokat [B]s modpart i den verserende retssag.

Indklagede:

Advokat [B] har påstået frifindelse.

Advokat [B] har anført, at indgivelse af editionsbegæringen var et nødvendigt retsskridt, og at landsretten fandt begæringen fuldt berettiget. Advokat [B] har bestridt, at advokat [A] ikke har afvist at fremkomme med oplysningerne, og har henvist til svaret fra advokat [C], som advokat [B] opfattede som udtryk for, at man ikke ønskede at medvirke til at fremskaffe det ønskede materiale.

Advokat [B] har desuden henvist til, at advokat [A] på trods af provokationen i stævningen og på trods af anmodningen til [advokat C] på intet tidspunkt har oplyst, at han var indstillet på at fremkomme med oplysningerne. Advokat [A] har desuden kendt til editionsbegæringen siden den 21. februar 2018, men han efterkom den først den 30. maj 2018. Det viste sig da, at konkursboet ikke var i besiddelse af de ønskede bilag, hvilket advokat [A] blot kunne have oplyst i 2016 i forbindelse med provokationen.

Advokat [B] har oplyst, at han ikke orienterede advokat [A] om editionsbegæringen, fordi advokat [A] ikke var part i ankesagen. Begæringen blev sendt til retten og til modpartens repræsentant. Advokat [B] var desuden bekendt med, at editionsbegæringen af retten ville blive sendt til advokat [A] med henblik på dennes bemærkninger, når retten havde bedt om modpartens bemærkninger til begæringen.

Advokat [B] har anført, at e-mailen af 30. maj 2018 var en anmodning i den verserende retssag om lejemålet om foretagelse af syn og skøn. Advokat [A] var ikke længere part i denne sag, og han skulle derfor ikke have tilsendt kopi af henvendelser i sagen. Der var desuden intet ukorrekt i bemærkningen om, at det konkursramte selskab havde smidt materialet væk, da ingen havde kunnet finde materialet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokat [B] havde ved provokationen i stævningen af 12. maj 2016 og ved henvendelsen den 2. marts 2017 til advokat [A]s kontor forgæves forsøgt at opnå adgang til materialet, der var omfattet af editionsbegæringen. Nævnet finder i den forbindelse, at advokat [B] på baggrund af advokat [C]s svar af 3. marts 2017 havde grund til at antage, at kontoret ikke var indstillet på at lede efter materialet.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at det må lægges til grund, at editionsbegæringen var nødvendig for at få afklaret, om materialet kunne fremskaffes, og det kan ikke føre til et andet resultat, at det rent faktisk ikke lykkedes at finde materialet.

Advokatnævnet finder imidlertid, at advokat [B] – uanset at advokat [A] ikke længere var part i retssagen – burde have orienteret advokat [A], da editionsbegæringen blev fremsendt til retten. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at begæringen var rettet mod advokat [A], der således blev direkte involveret i tvisten om udlevering af de ønskede materiale.

Advokat [B] findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved kun at sende kopi af editionsbegæringen til advokatfuldmægtig [U].

Advokat [B] havde ikke pligt til at orientere advokat [A] om e-mailen af 30. maj 2018 til retten, idet denne e-mail alene vedrørte den verserende retssag, hvori advokat [A] ikke var part. Advokat [B] frifindes derfor i relation til dette klagepunkt.

Advokat [B] er tidligere ved 26. februar 2014 tildelt en irettesættelse for tilsidesættelse af god advokatskik.

Fem medlemmer af Advokatnævnet finder, at advokat [B] i nærværende sag i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, bør pålægges en bøde på 10.000 kr.

To medlemmer finder, at sanktionen konkret bør fastsættes til en irettesættelse.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertal.

Advokat [B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [B] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg